

Datum: 15 september 2026

Volgnummer: 2026 – 2027/1

De commissie voor Binnenlandse Zaken, Veiligheid, Migratie en Bestuurszaken van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestrijding van online kindermisbruik: gerichte opsporing vraagt om evenwicht tussen privacy en preventie

Het Kinderrechtencommissariaat werd gevraagd om advies te geven over het voorstel van resolutie teneinde de federale politie doeltreffender in te zetten voor de strijd tegen seksueel kindermisbruik op onlinechatfora en daarbij de fundamentele rechten zoals de privacy te garanderen.¹ Het voorstel vraagt de federale regering om meer politiecapaciteit vrij te maken voor gerichte online-infiltratie op chatfora, de strafmaat voor seksueel kindermisbruik te verhogen, de verjaringstermijn te herzien, en zich te verzetten tegen de Europese verordening tot vaststelling van regels ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen.

Het Kinderrechtencommissariaat beoordeelt de krachtlijnen van het voorstel vanuit kinderrechtenperspectief als een stap in de goede richting: de gerichte, gerechtelijk gecontroleerde aanpak van infiltratie sluit aan bij het internationale kinderrechtenkader en beschermt, in tegenstelling tot ongerichte scanningsvoorstellen, ook de privacy van kinderen zelf. Een gerichte opsporingsaanpak volstaat echter niet om kinderen afdoende te beschermen tegen seksueel misbruik. Dit advies licht de positieve elementen en de aandachtspunten toe en formuleert onderstaande aanbevelingen:

- **Behoud de gerichte, gerechtelijk gecontroleerde aanpak:** en bevestig het verzet tegen algemene en ongerichte scanning van vrijwel alle elektronische communicatie door AI, zoals dat in het oorspronkelijke Commissievoorstel² stond.
- **Investeer minstens even sterk in preventie als in opsporing:** vul het voorstel aan met concrete engagementen inzake preventie, vroegdetectie en drempelverlaging voor melding, in lijn met de in artikel 1 van het Verdrag van Lanzarote vooropgestelde doelstellingen van preventie, bescherming en internationale samenwerking.
- **Garandeer structurele middelen voor hulpverlening:** voorzie gegarandeerde, bijkomende financiering van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling, Child Focus en andere actoren die instaan voor opvang, herstel en begeleiding van slachtoffers.
- **Bouw uitdrukkelijke waarborgen tegen uitlokking in:** veranker bij de uitvoering van de ruimere toepassing van artikel 46sexies van het Wetboek van Strafvordering duidelijke grenzen tegen uitlokking en tegen schadelijke neveneffecten voor minderjarigen.

¹ Voorstel van resolutie teneinde de federale politie doeltreffender in te zetten voor de strijd tegen seksueel kindermisbruik op onlinechatfora en daarbij de fundamentele rechten zoals de privacy te garanderen (ingediend door de heer Jeroen Bergers c.s.), Parl.St. Kamer, 2025-2026, DOC 56 1274/001, beschikbaar op: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/1274/56K1274001.pdf>

² “Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van regels ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen.” COM(2022) 209 final – 2022/0155(COD).

- **Betrek kinderen, jongeren en slachtoffers:** neem hun ervaringen en noden mee bij de verdere uitwerking van dit beleid, in lijn met General Comment nr. 25 van het VN-Kinderrechtencomité.
- **Kijk ook naar gesloten communicatie en platformverantwoordelijkheid:** neem gerichte, proportionele detectie van gekend misbruikmateriaal mee als aanvullend spoor naast gerichte politionele infiltratie, en weeg daarbij zowel de waarschuwingen van privacy-experten als de technische inzichten van gespecialiseerde organisaties zoals Child Focus.
- **Onderbouw de gevraagde strafverzwaring:** investeer in de eerste plaats in een hogere pakkans via effectieve opsporingscapaciteit, eerder dan in een verhoging van de strafmaat als doel op zich.
- **Betrek slachtofferorganisaties bij het onderzoek naar de verjaringstermijn:** voer het aangekondigde onderzoek grondig en in overleg met het werkveld.
- **Zorg dat verhoogde inzet van middelen en capaciteit op online infiltratie niet ten koste gaat van andere vormen van jeugdbescherming en slachtofferzorg.**

1. Situering

Met dit voorstel van resolutie vraagt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de federale regering om binnen de federale politie meer capaciteit vrij te maken voor de proactieve infiltratie van onlinechatfora die frequent worden gebruikt voor kindermisbruik, om de strafmaat voor seksueel kindermisbruik te verhogen, om onderzoek te voeren naar een retroactieve afschaffing van de verjaringstermijn, om geen maatregelen te steunen die de Europese grondrechten schenden, en om zich te verzetten tegen de Europese verordening tot vaststelling van regels ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen op Europees niveau, die in het voorstel de “chatcontrol”-verordening wordt genoemd.³ Het voorstel steunt daarbij op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 7 oktober 2025 in de zaak Helme t. Estland, dat gecontroleerde online-infiltratie door de politie, binnen strikte grenzen en mits het vermijden van uitlokking, verenigbaar acht met het recht op een eerlijk proces.⁴ De onderliggende problematiek is ernstig. In 2024 registreerden de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in Vlaanderen en Brussel 1.713 meldingen van seksueel kindermisbruik⁵, terwijl Child Focus wijst op een sterke internationale toename van online kindermisbruik door de globalisering van digitale communicatie.⁶ Het Kinderrechtencommissariaat onderschrijft dan ook het uitgangspunt dat de overheid doeltreffend moet kunnen optreden tegen daders die van onlinefora gebruikmaken om kinderen te benaderen, te misbruiken of misbruikbeelden te verspreiden.

³ Voorstel van resolutie teneinde de federale politie doeltreffender in te zetten voor de strijd tegen seksueel kindermisbruik op onlinechatfora en daarbij de fundamentele rechten zoals de privacy te garanderen (ingediend door de heer Jeroen Bergers c.s.), Parl.St. Kamer, 2025-2026, DOC 56 1274/001, beschikbaar op: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/1274/56K1274001.pdf>

⁴ EHRM 7 oktober 2025, Helme t. Estland, nr. 3023/22, beschikbaar op: <https://hudoc.echr.coe.int/eng/?i=001-245085>

⁵ VK en VECK, Elk kind heeft recht op een warm en veilig nest – Geïntegreerd Jaarverslag 2024, p. 9, beschikbaar op: <https://www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be/wp-content/uploads/2025/05/Jaarverslag-2024-VK-en-VECK.pdf>

⁶ Child Focus, “Seksuele misbruikbeelden van minderjarigen”, beschikbaar op: <https://childfocus.be/nl-be/Seksuele-Uitbuiting/Seksuele-misbruikbeelden-van-minderjarigen>

2. Behoud de gerichte, gerechtelijk gecontroleerde aanpak

2.1. Gerichte infiltratie past binnen het internationale kinderrechtenkader

Het VN-Kinderrechtencomité waarschuwt in zijn General Comment nr. 25 over kinderrechten in de digitale omgeving nadrukkelijk voor ongerichte, veralgemeende monitoring van digitale communicatie, en benadrukt dat elke inmenging in het recht op privacy van kinderen, ook wanneer die inmenging hen net moet beschermen, noodzakelijk, proportioneel en aan onafhankelijk toezicht onderworpen moet zijn.⁷ Het VN-Kinderrechtenverdrag waarborgt in artikel 16 het recht van elk kind op bescherming tegen willekeurige of onwettige inmenging in zijn privéleven, en verplicht de Staten in de artikelen 19 en 34 om kinderen te beschermen tegen alle vormen van geweld en tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik.⁸

De in het voorstel vooropgestelde aanpak sluit aan bij deze internationale standaard. De infiltratie is gebaseerd op concrete aanwijzingen, richt zich op welbepaalde platformen en vindt plaats onder gerechtelijk toezicht. Daarmee past de maatregel binnen een strafrechtelijke logica die uitgaat van een redelijk vermoeden en niet van veralgemeend toezicht op alle burgers. Het voorstel onderscheidt zich op dit punt dan ook wezenlijk, en terecht, van systemen die voorzien in een verplichte en ongerichte scanning van communicatie.

2.2. Ook kinderen zijn gebaat bij het verzet tegen algemene scanning

De bevestiging van het verzet van dit voorstel van resolutie tegen een algemene en ongerichte scanning van vrijwel alle elektronische communicatie, zoals in de tekst van de Europese commissie van 2022, vinden wij net als de Europese privacywaakhonden en het Europees parlement en de Raad terecht. Zo'n algemene, ongerichte scanning raakt niet alleen aan de privacy van volwassenen, het heeft ook rechtstreekse gevolgen voor kinderrechten.

Wetenschappers en veiligheidsexperten wezen er in een open brief van september 2025, ondertekend door honderden onderzoekers uit tientallen landen, op dat build-in scanning van berichten vóór versleuteling ("klant-side scanning") de kernveiligheid van digitale communicatie ondermijnt voor iedereen, kinderen inbegrepen.⁹ De auteurs wijzen er bovendien op dat AI-systemen voor de automatische detectie van CSAM kwetsbaar zijn voor fouten, technische zwakheden en omzeiling, waardoor hun betrouwbaarheid in de praktijk onvoldoende kan worden gegarandeerd. Tegelijk is veilige en vertrouwelijke digitale communicatie essentieel voor burgers, overheden, journalisten en mensenrechtenverdedigers, maar ook voor de bescherming van kinderen zelf. Kinderen en jongeren moeten zich immers in vertrouwen tot hulpverleners kunnen wenden, bijvoorbeeld via een hulplijn of wanneer zij zich in een onveilige thuissituatie bevinden. Juist in dergelijke kwetsbare situaties is het van belang dat zij toegang hebben tot veilige communicatiekanalen die niet systematisch worden gescand. Een aanpak die vertrouwelijke communicatie op zich intact laat en enkel gericht ingrijpt wanneer er concrete aanwijzingen van

⁷ Committee on the Rights of the Child, General comment No. 25 (2021) on children's rights in relation to the digital environment, CRC/C/GC/25, 2 maart 2021, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/documents/general-comments-and-recommendations/general-comment-no-25-2021-childrens-rights-relation>

⁸ VN-Kinderrechtenverdrag (Verdrag inzake de Rechten van het Kind), aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989, inzonderheid art. 16 (recht op privacy), art. 19 (bescherming tegen geweld) en art. 34 (bescherming tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik), beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>

⁹ Open brief van wetenschappers en onderzoekers over de EU-verordening inzake seksueel misbruik van kinderen ("Chat Control"), september 2025, beschikbaar op: <https://csa-scientist-open-letter.org/Sep2025>

misbruik bestaan, beschermt dus zowel de privacy van burgers in het algemeen als een deel van de kinderen die de wetgever net wil beschermen.

2.3. Terecht aandacht voor de verjaringsproblematiek

Het voorstel vraagt om te onderzoeken of de verjaring voor seksueel kindermisbruik retroactief kan worden afgeschaft. Dit sluit aan bij de vaststelling dat slachtoffers van seksueel misbruik vaak pas op volwassen leeftijd, en soms pas tientallen jaren na de feiten, in staat zijn om over het misbruik te spreken. Ook binnen het kader van het Verdrag van Lanzarote van de Raad van Europa wordt rekening gehouden met deze bijzondere positie van slachtoffers. Verjaringsregels mogen er niet toe leiden dat strafrechtelijke vervolging niet langer mogelijk is op het ogenblik dat een slachtoffer klaar is om de feiten te melden.¹⁰ Het Kinderrechtencommissariaat volgt dit uitgangspunt en pleit ervoor dat het aangekondigde onderzoek grondig en met betrokkenheid van slachtofferorganisaties gebeurt.

3. Vul de gerichte aanpak aan met preventie, waarborgen en nazorg

3.1. Investeer minstens even sterk in preventie als in opsporing

Van de vijf verzoekpunten in het voorstel hebben er vier betrekking op opsporing, bestrafing en verjaring. Preventie, vroegdetectie, het verlagen van drempels om misbruik te melden en de ondersteuning en nazorg van slachtoffers tijdens en na een strafonderzoek blijven daarentegen buiten beeld.

Nochtans hanteert het Verdrag van Lanzarote een ruimer perspectief. Artikel 1 stelt niet alleen de voorkoming en bestrijding van seksuele uitbuiting en seksueel misbruik van kinderen voorop, maar ook de bescherming van de rechten van minderjarige slachtoffers en de bevordering van nationale en internationale samenwerking. Een doeltreffende aanpak van seksueel geweld tegen kinderen vergt dan ook een samenhangend beleid waarin preventie, bescherming, vervolging en samenwerking elkaar versterken.¹¹ Ook de wetenschappers die zich in hun open brief uitspreken tegen ongerichte scanning, benadrukken dat de aanpak van seksueel kindermisbruik niet in de eerste plaats op technologische oplossingen mag steunen. Zij wijzen op het belang van een bredere aanpak, met onder meer onderwijs over consent en digitale veiligheid, laagdrempelige en traumasensitieve meldpunten en gerichte opsporingstechnieken.¹²

De investering in gerichte online-infiltratie moet gepaard gaan met een minstens even grote investering in de Vertrouwenscentra Kindermishandeling, Child Focus en andere hulpverleningsactoren: een betere opsporing van kinderen als slachtoffer heeft maar zin als zij nadien ook effectief kunnen rekenen op zorg, herstel en begeleiding.

¹⁰ Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (Verdrag van Lanzarote), 25 oktober 2007, beschikbaar op: <https://www.coe.int/en/web/children/lanzarote-convention>

¹¹ Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (Verdrag van Lanzarote), 25 oktober 2007, beschikbaar op: <https://www.coe.int/en/web/children/lanzarote-convention>

¹² Open brief van wetenschappers en onderzoekers over de EU-verordening inzake seksueel misbruik van kinderen ("Chat Control"), september 2025, beschikbaar op: <https://csa-scientist-open-letter.org/Sep2025>

3.2. Garandeer structurele middelen voor hulpverlening, geïnspireerd door Barnahus

Een doeltreffende, gerichte infiltratie zal onvermijdelijk ook minderjarige slachtoffers aan het licht brengen. Dat roept meteen de vraag op welke bescherming, begeleiding en ondersteuning voor deze kinderen wordt voorzien zodra zij in beeld komen.

Het Barnahus-model, letterlijk “kinderhuis”, in 1998 opgericht in IJsland en van daaruit verspreid over de Noordse landen en inmiddels meer dan twintig Europese landen, biedt daarop een antwoord: politie, parket, jeugdbescherming en medische en psychologische hulpverlening werken er onder één dak samen, zodat een kind niet telkens opnieuw zijn verhaal moet doen bij verschillende instanties en secundaire victimisatie wordt beperkt.¹³ Het model werd in 2015 door het Lanzarote-Comité van de Raad van Europa formeel erkend als “veelbelovende praktijk” (“promising practice”).¹⁴

België beschikt vandaag nog niet over een Barnahus. Het Kinderrechtencommissariaat volgt dit model evenwel al langer met belangstelling. Zo gaven we eerder in de Vlaamse Commissie voor Justitie aan de werking ervan nader te willen bestuderen en te willen onderzoeken welke specifieke ondersteuning de bestaande Zorgcentra na Seksueel Geweld vandaag aan minderjarige slachtoffers bieden. Daarmee pleit het Kinderrechtencommissariaat niet voor een veralgemeende uitrol van het Barnahusmodel in Vlaanderen, maar wel voor een verdere verkenning van de mogelijke meerwaarde ervan voor minderjarige slachtoffers.¹⁵ Het Kinderrechtencommissariaat herhaalt in dit advies de vraag om deze piste verder te onderzoeken. Het vraagt de federale regering om, in overleg met de gemeenschappen, na te gaan hoe de bestaande Zorgcentra na Seksueel Geweld en de Vertrouwenscentra Kindermishandeling, mede geïnspireerd door het Barnahusmodel, hun werking verder kunnen afstemmen op de specifieke noden van minderjarige slachtoffers van (online) seksueel misbruik. Zo wordt gewaarborgd dat kinderen die onder meer via gerichte online-infiltratie worden geïdentificeerd, niet alleen in beeld komen bij politie en justitie, maar ook daadwerkelijk toegang krijgen tot passende bescherming, begeleiding en nazorg.

3.3. Bouw uitdrukkelijke waarborgen tegen uitlokking in

Het voorstel verwijst naar het arrest Helme t. Estland als juridische grondslag voor een ruimere toepassing van artikel 46sexies van het Wetboek van Strafvordering, maar werkt daarbij zelf geen bijkomende waarborgen uit. In dat arrest aanvaardt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat online-infiltratie onder bepaalde voorwaarden mogelijk kan zijn zonder dat vooraf een concrete verdenking tegen een welbepaalde persoon bestaat, voor zover de infiltratie gericht blijft op een voldoende bepaalde en afgebakende virtuele omgeving.¹⁶

Verschillende rechters bij het Hof wezen er in hun afzonderlijke en deels afwijkende opinies evenwel op dat deze benadering verder gaat dan de tot dan toe bestaande rechtspraak. Een dergelijke verruiming vraagt daarom om duidelijke grenzen en voldoende waarborgen. Het voorstel, of de verdere uitvoering ervan, moet verduidelijken hoe uitlokking wordt voorkomen, op

¹³ Raad van Europa, “Telling the Barnahús story: helping child victims of sexual abuse overcome trauma”, over de oprichting van het eerste Barnahús in IJsland in 1998, beschikbaar op: <https://www.coe.int/en/web/coe-story/-/telling-the-barnahús-story-helping-child-victims-of-sexual-abuse-overcome-trauma>. Zie voor de verspreiding over Europa o.m. Raad van Europa, persbericht over het Barnahus-model, 17 november 2022; en Defence for Children, “Horen van kinderen”, beschikbaar op: <https://www.defenceforchildren.nl/wat-doen-we/dossiers/horen-van-kinderen/>

¹⁴ Raad van Europa, “Barnahus: a European journey – Findings of a mapping study on multidisciplinary and interagency child-friendly justice models responding to violence against children”, met bevestiging dat het Comité van de Partijen bij het Verdrag van Lanzarote het model in 2015 als “promising practice” erkende, beschikbaar op: <https://www.coe.int/en/web/children/-/barnahus-a-european-journey-findings-of-a-mapping-study-on-multidisciplinary-and-interagency-child-friendly-justice-models-responding-to-violence-against-children>

¹⁵ Vlaams Parlement, Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding, verslag over de werking van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling en de aanpak van kindermishandeling, Parl.St. VI.Parl. 2023-2024, nr. 2093/1, beschikbaar op: <https://docs.vlaamsparlement.be/files/pfile?id=2070445>

¹⁶ EHRM 7 oktober 2025, Helme t. Estland, nr. 3023/22, beschikbaar op: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-245085>

welke wijze voorafgaande en nadien uitgeoefende rechterlijke controle wordt verzekerd en hoe wordt omgegaan met personen die ten onrechte in beeld komen. Daarbij moet bijzondere aandacht gaan naar het risico dat de inzet van undercoveragenten of zogenaamde “lokpubers” zelf nadelige gevolgen kan hebben voor kinderen en jongeren die onbedoeld bij een infiltratieoperatie betrokken raken.

3.4. Betrek kinderen, jongeren en slachtoffers bij de totstandkoming

General Comment nr. 25 roept staten expliciet op om kinderen en jongeren te betrekken bij wetgeving en beleid dat hun rechten in de digitale omgeving raakt, ook wanneer het gaat om beschermingsmaatregelen.¹⁷ Uit de toelichting bij het voorstel blijkt niet dat jongeren, slachtoffers of organisaties die hen vertegenwoordigen of ondersteunen bij de totstandkoming ervan werden betrokken. Het Kinderrechtencommissariaat beveelt daarom aan om bij de verdere uitwerking van het voorstel hun ervaringen, noden en perspectieven actief mee te nemen. Daarbij kan worden aangesloten bij bestaande overlegstructuren en bij de expertise van onder meer de Vertrouwenscentra Kindermishandeling en Child Focus.

3.5. Kijk ook naar gesloten communicatie en platformverantwoordelijkheid

De voorgestelde gerichte infiltratie richt zich in hoofdzaak op online omgevingen waarvan voldoende aanwijzingen bestaan dat zij voor seksueel misbruik van kinderen worden aangewend. Daarmee kan een belangrijk deel van de problematiek worden aangepakt, maar niet alle vormen van online seksueel misbruik worden via dergelijke omgevingen gepleegd. Grooming en sextortion kunnen zich ook verplaatsen naar gesloten, individuele communicatie op gangbare platformen, waar vooraf niet noodzakelijk voldoende aanwijzingen bestaan om gericht te infiltreren.

De beleidsdiscussie mag daarom niet worden herleid tot een keuze tussen gerichte politionele infiltratie enerzijds en algemene, ongerichte scanning van communicatie anderzijds. Ook platformen dragen een verantwoordelijkheid om risico's voor kinderen zoveel mogelijk te voorkomen en snel en doeltreffend op signalen van misbruik te reageren. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan veilige en laagdrempelige meldmogelijkheden, safety-by-design, passende risicobeoordelingen en maatregelen tegen de verdere verspreiding van reeds gekend en geïdentificeerd misbruikmateriaal, met respect voor de vertrouwelijkheid en beveiliging van communicatie.

Dergelijke maatregelen maken ook deel uit van het bredere Europese debat over de aanpak van online seksueel kindermisbruik¹⁸. Het Kinderrechtencommissariaat vraagt daarom dat het federale beleid ook deze dimensie meeneemt en gerichte infiltratie inbedt in een bredere aanpak van platformverantwoordelijkheid, zonder afbreuk te doen aan de noodzakelijke waarborgen tegen algemene en ongerichte scanning van private communicatie.

¹⁷ Committee on the Rights of the Child, General comment No. 25 (2021) on children's rights in relation to the digital environment, CRC/C/GC/25, 2 maart 2021, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/documents/general-comments-and-recommendations/general-comment-no-25-2021-childrens-rights-relation>

¹⁸ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van regels ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen, COM(2022) 209 final, 11 mei 2022, 2022/0155(COD), beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2022%3A209%3AFIN>

3.6. Ook Child Focus nuanceert het debat over scanningstechnologie

Opvallend is dat Child Focus, de organisatie waarnaar de toelichting bij het voorstel zelf verwijst voor cijfermateriaal, een eigen technisch standpunt heeft ingenomen over precies de CSA-verordening die het voorstel vraagt af te keuren, en dat dit standpunt genuanceerder is dan de positie van het voorstel. In een technische nota stelt Child Focus dat detectietechnologie vóór versleuteling (“client-side scanning”) van gekende CSAM-beelden, mits omkadering, “privacy-bestendig” kan zijn en geen aantasting van ieders privacy hoeft te betekenen. Child Focus wijst erop dat dergelijke hashingstechnologie al vijftien jaar op de markt is en dat het zelf met PhotoDNA, een vorm van perceptual hashing, werkt binnen Project Arachnid, en dat naast client-side scanning ook andere technische pistes bestaan, zoals homomorfe versleuteling, om gekende misbruikbeelden op te sporen zonder de vertrouwelijkheid van de volledige communicatie te doorbreken.¹⁹

Dit staat op gespannen voet met de positie van de wetenschappers die in hun open brief net waarschuwen dat client-side scanning de kernveiligheid van digitale communicatie ondermijnt.²⁰ Het Kinderrechtencommissariaat wil dit spanningsveld niet verdoezelen: Er bestaat dus een fundamenteel verschil in technische beoordeling tussen Child Focus en de wetenschappers achter de open brief over de vraag of scanning vóór versleuteling verenigbaar kan zijn met privacy en veilige end-to-end-encryptie. Er is ook geen consensus over de vraag of elke vorm van scanning vóór versleuteling een onaanvaardbaar precedent schept. Precies daarom pleit het Kinderrechtencommissariaat ervoor om de discussie niet te herleiden tot een keuze vóór of tégen de volledige CSA-verordening, maar de verschillende technische pistes, met hun respectievelijke impact op kinderrechten én privacyrechten, apart en zorgvuldig te beoordelen, bijvoorbeeld via het aangehaalde technisch comité dat scantechnologie op betrouwbaarheid en ‘recall’ test. Het Kinderrechtencommissariaat roept de Kamer op om bij haar standpuntbepaling over de CSA-verordening zowel de waarschuwingen van privacy- en veiligheidsexperten als de technische inzichten van gespecialiseerde kinderrechtenorganisaties zoals Child Focus ernstig te nemen.

3.7. Onderbouw de gevraagde strafverzwaring

Het voorstel vraagt om een verhoging van de strafmaat voor seksueel kindermisbruik, maar motiveert niet waarom de huidige strafmaat ontoereikend zou zijn of welke meerwaarde een strafverzwaring concreet zou bieden. Criminologisch onderzoek wijst erop dat de afschrikkende werking van zwaardere straffen op zichzelf beperkt kan zijn en dat ook de zekerheid en snelheid waarmee strafbare feiten worden opgespoord en vervolgd een belangrijke rol spelen. Een eventuele verhoging van de strafmaat moet daarom voldoende worden onderbouwd en mag niet los worden gezien van investeringen in een effectieve opsporing en vervolging. In dat verband is ook de in het voorstel gevraagde versterking van de onderzoekscapaciteit van belang. Voor het Kinderrechtencommissariaat ligt de prioriteit bij een aanpak die ervoor zorgt dat seksueel kindermisbruik daadwerkelijk en tijdig wordt opgespoord, onderzocht en vervolgd, eerder dan bij strafverzwaring als doel op zich.

¹⁹ Child Focus, Technische nota betreffende de EU-verordening over seksueel kindermisbruik (CSA – Child Sexual Abuse Act), beschikbaar op: <https://childfocus.be/Portals/0/Technische%20nota.pdf?ver=1355SnuzZskSi8IMvfJ3qw%3D%3D>

²⁰ Open brief van wetenschappers en onderzoekers over de EU-verordening inzake seksueel misbruik van kinderen (“Chat Control”), september 2025, beschikbaar op: <https://csa-scientist-open-letter.org/Sep2025>

3.8. Voorzie bijkomende en structureel gefinancierde politiecapaciteit

Het voorstel vraagt dat de federale politie “voldoende middelen en capaciteit vrijmaakt” voor gerichte online-infiltratie, zonder te verduidelijken of het gaat om een herverdeling van bestaande middelen dan wel om effectief bijkomende capaciteit. Een loutere herschikking binnen de bestaande politiecapaciteit dreigt ten koste te gaan van andere vormen van jeugdbescherming en slachtofferzorg. Het Kinderrechtencommissariaat vraagt uitdrukkelijke garanties dat de gevraagde capaciteitsuitbreiding gepaard gaat met bijkomende, structurele financiering, en niet louter met een verschuiving van prioriteiten binnen een ongewijzigd budgettair kader.

Het Kinderrechtencommissariaat onderschrijft de ambitie van dit voorstel van resolutie om de federale politie doeltreffender en gericht in te zetten tegen seksueel kindermisbruik op onlinechatfora. Het waardeert daarbij in het bijzonder dat, in tegenstelling tot voorstellen die uitgaan van algemene en ongerichte scanning van communicatie, wordt gezocht naar een evenwicht tussen doeltreffende opsporing en de bescherming van de privacy en veilige communicatie van alle burgers, kinderen inbegrepen.

Een doeltreffende aanpak kan evenwel niet bij opsporing en regelgeving alleen blijven. Zonder gelijktijdige investeringen in preventie, vroegdetectie, laagdrempelige hulpverlening en passende begeleiding en nazorg voor slachtoffers blijft de bescherming van kinderen onvolledig. Het Kinderrechtencommissariaat vraagt daarom om het voorstel vanuit die bredere benadering aan te vullen en de versterkte opsporing in te bedden in een samenhangend beleid waarin preventie, bescherming, vervolging en herstel elkaar versterken.